

Nr 1 2017

Medsols

Avfallet sopas under mattan

Den 11 mars är det sex år sedan katastrofen i Fukushima startade. En katastrof som vi inte vet hur den kommer att sluta. Konstigt att våra medier inte rapporterar kontinuerligt om detta. Men Japan ligger ju så långt borta. Inte drabbar det väl oss?

Att radioaktivitet inte känner några gränser vet vi kärnkraftsmotståndare. Det borde även medierna veta.

Inte heller avfallet är ett intressant ämne. Detta fastän vi i dag har 6200 000

kilo radioaktivt avfall, som varje år dessutom ökar med 200 000 kilo. Detta enbart i lilla Sverige. Hur avfallet ska tas om hand i andra länder varierar, men många tittar på oss och vill också gömma avfallet i urberget.

Att tro att vi kan bestämma att det finns möjligheter att säkert förvara detta farliga avfall i 100 000 år är ju skrattretande – om det nu inte vore så att det faktiskt finns ett förslag, KBS3, vars upphovsmän tror att det är möjligt. Sanningen är ju att inget land har någon lösning på problemet. När ska vi få den politiskt och ekonomiskt oberoende forskning som Folkkam-

panjen har krävt sedan vi startade vår verksamhet?

Vi har under året som gått fokuserat på kärnvapen. En del av våra medlemmar har tyckt illa vara – andra tycker att det är bra. Nato-övningar har pågått och flera kommer att äga rum. Så till exempel Aurora den 5-18 september i Göteborg. 20 000 soldater ska leka krig. Någon garanti att det inte finns kärnvapenbestyckade fartyg eller ammunition gjord av utarmat uran, har vi inte fått. Varför begär inte vår regering det? Det vore ju det minsta man kunde kräva av en feministisk regering!

Eia Liljegren-Palmær

Foto: Tokyo Electric Power Co. TEPCO

Snart är det sex år sedan Fukushima-katastrofen startade.

Du har väl inte glömt att vi har årsmöte den 1-2 april?

Den 1 april är det öppet styrelsemöte och den 2 april är det årsmötesförhandlingar.

Platsen är Solidaritetshuset på söder i Stockholm.

Vi börjar kl 10.00 båda dagarna.

Två intressanta föredrag blir det: Maj Wechseltmann berättar om vad som pågår i Fukushima och Lena Lagerstam om Kärnkraftsfritt Bottenviken.

Vi vill gärna ha fler nomineringar till styrelsen! Kontakta valberedningens sammankallande:

Dan Westin, westin.dan@hotmail.com, 0176-577 15. Ingrid Ranke, ingranke@gmail.com, 0702-364834. Ingor Lind, tilianum@yahoo.se.

Vill du ha årsmöteshandlingarna kontakta kansliet. Likaså om du vill ha en vägbeskrivning. För adress och telefonnummer se kontaktrutan nedtill på denna sida.

Våra kontaktuppgifter

Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen
Tegelviksgatan 40, 116 41 STOCKHOLM
Telefon: 08-84 14 90
e-post: info@folkkampanjen.se
hemsida: www.folkkampanjen.se
Vårt PlusGiro är 30090-5

Medlemsavgiften är 350 kr för stödmedlemmar, 250 kr för vanligt medlemskap, 50 kr för familjemedlemmar och 125 kr för pensionärer, arbetslösa och ungdomar.

Redaktör och ansvarig utgivare för Medsols är Eia Liljegren-Palmær. Telefon 0573-21 337. E-post: eia_liljegren@swipnet.se

Kampen går vidare!

Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen ska synas och höras ordentligt i så många sammanhang som möjligt över hela landet. För att detta ska vara möjligt behöver föreningen den styrka som bara våra medlemmar kan ge oss. Både genom personligt engagemang och genom ekonomiskt stöd. Vill du ge en gåva? Vårt PlusGiro är 30090-5.

Jag hoppas därför att Du vill fortsätta vara medlem i Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen. Genom att betala Din medlemsavgift gör du det möjligt för föreningen att fortsätta det viktiga arbetet mot kärnkraft och kärnvapen.

Den ordinarie medlemsavgiften är 250:-. Pensionärer, arbetslösa och studenter betalar 125:- och ungdomar upp till 30 år endast 50:-. Stödmedlem 350:-.

Nyhet! Du har nu möjlighet att bli månadsgivare med autogiro (se Medsols sidan 4). Medlemskap ingår då.

Du får Medsols tre gånger om året och aktuell information via mejl.

Tack för Ditt bidrag i kampen för ett Sverige och en värld utan kärnkraft och kärnvapen!

Jan Strömdahl
ordförande i Folkkampanjen mot Kärnkraft och Kärnvapen

Tegelviksgatan 40, 11641 Stockholm 08-84 14 90
www.folkkampanjen.se info@folkkampanjen.se

Foto: Parempaa Virtaa / Flickr CC BY 2.0

Det är djupt tragiskt att se hur den låglänta udden Hanhikivi i Pyhäjoki redan är totalt exploaterad och skövlad och att den värdefulla naturen är borta.

Kampen går vidare för ett Kärnkraftsfritt Bottenviken

Foto: Parempaa Virtaa / Public domain

Ännu är det inte för sent att stoppa kärnkraftverket i Pyhäjoki på finska sidan Bottenviken.

Det finns inget byggnadstillstånd enligt kärnenergilagen då Finlands regering tar beslut tidigast någon gång under 2018. Men det är djupt tragiskt att se hur den låglänta udden Hanhikivi i Pyhäjoki redan är totalt exploaterad och skövlad och att den värdefulla naturen är borta.

Hur finansieringen av kärnkraftverket ska lösas är i dags-

läget osäkert. Minst 60 procent av aktierna i Fennovoima måste ägas av aktörer inom EU eller EFTA-området. Nyligen har en skiljedomstol godkänt att Kesko får lämna Fennovoima och inte är bundet av att investera i projektet längre. Kesko ägde 3 procent av aktierna vilket innebär att det nu saknas cirka 210 miljoner euro av totalt 7 miljarder euro. Andra delägare som Nykarleby och Valio har försökt sälja sina aktier men inte lyckats.

Allt talar emot projektet. Kärnkraftens alla risker och hot.

Bottenvikens sköra och redan utsatta ekosystem. Den förnybara energins otroliga utveckling vad gäller sjunkande kostnader, ny teknik och utbyggnadstakt. Ett allt osäkrare politiskt omvärldsläge och kommande klimatförändringar som riskerar att få stora konsekvenser för Bottenviken.

Det finns en stark opinion i Sverige mot kärnkraftverket. Hittills har tretton norrlandskommuner, på olika sätt, tagit avstånd från kärnkraftsbygget och förhoppningsvis ansluter ännu fler kommuner. Tiotusentals människor har skrivit sina namn i namninsamlingarna som pågår. Organisationer, forskare och privatpersoner har väddat till Finlands regering och riksdag. Svenska kommuner, myndigheter, organisationer och allmänhet har framfört mängder av kritiska synpunkter i samråden enligt Esbokonventionen. Men Finlands regering har inte brytt sig om detta.

Vad kan vi göra?

Det är viktigt att kampen nu inriktas på motstånd mot både kärnkraftverket och slutförvaringen av reaktorns utbrända kärnbränsle trots att beslut om slutförvaret kommer först på 2040-talet. Med kulturens

kraft ska vi fortsätta kampen. Intensifiera namninsamlingarna och samla in tiotusentals namn till. Lyfta frågan i alla sammanhang och kontakta organisationer, myndigheter och föreningar. Uppvakta politiker på alla nivåer.

Skriva insändare och debattartiklar och tipsa media om vad som händer. Vi måste visa hur viktig frågan är för oss både i Sverige och i Finland.

Vid en stor konferens i maj 2016 i Skellefteå, anordnad av nätverket Kärnkraftsfritt Bottenviken och en rad svenska och finska miljöorganisationer, antogs ett uttalande som skickades till samtliga ministrar i Finlands och Sveriges regeringar. I uttalandet skrev vi att:

- Vi väddar från djupet av våra hjärtan att ni som folkvalda i Finland och Sverige gör allt som står i er makt för att stoppa Fennovoimas fullskaliga miljöexperiment med Bottenviken, vår gemensamma, ömtåliga arvedel.

- Vi kräver att den svenska och den finska regeringen upp-tar förhandlingar om denna ödesfråga.

Samarbeta över gränser

Men skandalöst nog har ingen av regeringarna svarat. Nätverket

planerar därför att uppvakta båda regeringarna.

Vi måste samarbeta över alla gränser för en kärnkraftsfri värld. Nätverket bildades i december 2011 och har sedan dess ordnat mängder av manifestationer, informationsmöten och en stor konferens tillsammans med olika organisationer och föreningar. Detta står nätverket för: "Nätverket Kärnkraftsfritt Bottenviken är ett partipolitiskt obundet nätverk för alla som vill arbeta för att stoppa byggandet av kärnkraftverk i Bottenvikensområdet. Vi bryr oss om miljön och vill arbeta för en hållbar utveckling utan kärnkraft. Vi anser att kärnkraften inte är någon lösning på klimathotet, det är istället ett slut på energislöseriet, smart energiteknik och olika förnybara energilösningar. Vi vill samarbeta över alla gränser för en kärnkraftsfri värld."

Stöd och månadsgivare

Stöd gärna nätverket Kärnkraftsfritt Bottenviken genom att ge en gåva eller bli månadsgivare till Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen!

*Lena Lagerstam,
Samordnare i nätverket Kärnkraftsfritt Bottenviken och styrelseledamot i Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen*

Internationella läkare för förebyggande mot atomkrig i Tyskland:

Tio teser för att hantera kärnkraftsavfall

Etiskt är det inte försvarbart att livsfarligt material produceras, riskabelt för människan i hundratusentals år. Så skriver Henrik Paulitz, sakkunnig för Arbetsgruppen för atomen-ergi inom IPPNW Tyskland.

I november 2016 publicerade denna grupp en argumentsamling i tio punkter. Börja med oberoende forskning om slutförvaring av högradioaktivt avfall nu, innan den sista reaktorn har stängts, lyder deras uppmaning. Hittills har antiatomkraftsrörelsen nämligen vägrat att befatta sig med att leta konstruktivt efter möjligheter för ett slutförvar. Det skulle inte hända förrän den sista reaktorn hade tagits ur drift, ansåg rörelsen.

Motståndarnas rädsla var att kärnkraftförespråkarna skulle obehindrat fortsätta med atomindustrin bara ett hållbart slutförvar hade hittats.

”Beslutet är ihåligt”

Motståndarnas ihärdiga arbete och övriga samhällets bekräftelse i årtionden har starkt bidragit till att Tyskland beslutade att lämna kärnkraft för gått. Slutåret är 2022. Men beslutet är ihåligt, påpekar IPPNW, forskningsreaktorerna omfattas inte och även uranriktningsanläggningen i Gronau (Nordrhein-Westfalen) samt brännelementfabriken i Lingen (Niedersachsen) får fortsätta med sin verksamhet. Antiatomrörelsen kräver att all atomenergiverksamhet upphör, upprepar IPPNW.

Att lagra avfallet i mellanlagren är enormt riskfyllt.

– Vi är fullt medvetna om att det inte finns någon absolut pålitlig lösning för att hantera radioaktivt avfall, skriver IPPNW. Tillståndet för mellanlagren är tidsbegränsade. De befinner sig ovanpå jorden och får inte användas för permanent lagring av säkerhetsskäl. För det ena håller bassängerna möjligtvis inte tätt, för det andra måste man räkna med flygplansolyckor, terrorattacker eller militäriska angrepp.

Bekostnad av säkerheten

Återtagbarheten av avfallet anser man som positiv om den ger en möjlighet att rätta till tidigare

felaktiga lagringar. Men vi tycker inte att kommande generationer ska belastas med att aktivt behöva syssla med slutförvaret, skriver IPPNW. Återtagbarheten ska vara ett erbjudande men inte någon åtgärd som förpliktar.

Principiellt är åtgärder problematiska som underlättar återtagbarheten. Det kan gå på bekostnad av säkerheten. Materialet kan då även användas för produktion av kärnvapen till exempel. Det gäller även att förhindra att förvaringsprocessen och återtagbarheten blir till en ”evighetsaffär” för avfallsindustrin. Därför bör det letas efter en möjlighet att förhindra ett sådant missbruk – till exempel genom en statlig planerings-, realiserings- och kostnadskontroll. Här väcks frågan om inte en övervakningshantering (”monitoring”) skulle kunna komma fram till objektiva och ansvarsfulla omdömen. Det kan nämligen finnas massiva ekonomiska intressen som vill återhämta och återvinna atomsoporna. Därför måste denna övervakning säkras så att den inte kan missbrukas för att resonera om en onödig återhämtning eller återvinning av atomsoporna.

Bäst plats för slutförvar?

Säkerheten på lång sikt med tanke på att skydda hälsan står överst som mål. Lösningen måste ske i enlighet med atomlagstiftningen och följa den bästa kunskapen inom vetenskapen och tekniken.

Hur hittar man den bästa platsen för ett slutförvar? Utländska erfarenheter visar att man inte bara har tagit hänsyn till vetenskapliga och tekniska överväganden och följt säkerhetsaspekter utan att man också har tagit hänsyn till befolkningen: Acceptans genom delaktighet! Samtidigt är det klart att det undersökande fackfolket inte är fritt från egenintresse.

Ända tills i dag existerar ingenstans på jorden något godkänt slutförvar för högradioaktivt avfall, konstaterar IPPNW.

Geologisk och teknisk fackkompetens är nödvändig. För politikerna och allmänheten är det svårt kunna bedöma om den är oberoende från koncernintressen och kan anses

vara fackligt seriös. Det vore klart fördelaktigt med en fri forskning, oberoende från uppdragsarbeten och inte styrda av instruktioner och tredjepartsfonder.

Långtidssäkerheten är viktigast och inte företagarnas vinstintressen. Det är inte sagt att den dyraste lösningen också är den bästa, menar IPPNW som konstaterar att atomindustrin hör till en företagsgren med alldeles för höga vinstmarginaler. Statlig kontroll krävs för en total insyn i uppdragsfirmornas vinstmarginaler.

Kommande generationer

Diskussionsprocessen om den ansvarsfulla hanteringen av radioaktivt avfall måste föras intensivt med tanke på de kommande generationerna, anser IPPNW. I annat fall lägger vi det över till de kommande generationerna. Det vore orättvist och ansvarslost. Om de ekonomiska intressena skulle ändra sig eller om attityden gentemot riskerna bli allvarligt annorlunda skulle det kunna öppna vägen för ”lågprislösningar”. För närvarande är vårt samhälle villigt att sträva efter en ansvarsfull lösning sedd från mänsklig synpunkt. Denna beredskap bör vi utnyttja och sätta igång med principiella beslut. Efter en intensiv argumentationsprocess ska realiseringen komma igång utan att göra avkall på säkerheten för det.

I stort sett har IPPNW:s teser tagits emot mycket positivt från tysk antikärnkraftsrörelse meddelar Henrik Paulitz (10/2 2017). Nyligen publicerades teserna i Anti-atom aktuell, den gemensamma tidningen av samtliga initiativ mot atomanläggningar (die gemeinsame Zeitung der Initiativen gegen Atomanlagen), berättar han. Inom kort kommer det att införas en stor annons i en dagstidning i samma andemening. Bakom annonsen kommer att stå knappt två tusen IPPNW-medlemmar och aktivister inom den tyska antikärnkraftsrörelsen, informerar Henrik Paulitz om.

Susanne Gerstenberg

Foto: Mathews Swanson / Flickr CC BY-SA 2.0

Hur ska det då gå med sushin i framtiden om fisken utanför Japan blir oätlig?

Extrem strålning i Fukushima

Nyligen kom en rapport från mätningar av radioaktiviteten i Fukushimas havererade reaktor nummer 2. Enligt Japan Times 2017-02-03 har en robot uppmätt 530 Sievert i botten av reaktorinneslutningen, under reaktorkärlet. Det är det högsta värdet som någonsin uppmätts och anses av experter som otänkbart. En dos på 10 Sievert leder till en säker död.

Roboten upptäckte också ett 2 meter stort hål i botten av inneslutningen vilket tyder på att delar av kärnan nu finns utanför reaktorn på väg ner i jorden och grundvattnet.

Den extremt höga radioaktiviteten gör att man måste ändra sina planer på att kartlägga läget i reaktorinneslutningen. Tidigare högsta uppmätta värde var 73 Sievert vilket skulle möjliggöra att en robot kan jobba i den miljön i mer än 10 timmar. Med nivån 530 Sievert klarar en robot mindre än 2 timmar innan den

förstörs. Dessutom måste man undvika att roboten trillar ner i det 2 meter stora hålet. Temperaturer på 1500 grader har också uppmätts i inneslutningen.

Kostnaden för Fukushima-olyckan inklusive sanering har tidigare, före kännedomen om de nya mätresultaten, uppskattats till 1600 miljarder kronor. De nya mätvärdena kommer att försvåra rivningen av reaktorerna och därmed leda till ytterligare betydande kostnadsfördyringar.

Varje dag läcker dessutom cirka 300 ton radioaktivt vatten ut i havet och ingen vet hur man ska stoppa detta flöde. Teknik saknas i dag för att stoppa flödet och en del experter befärrar att utflödet av radioaktivitet till havet utanför Fukushima kan fortgå i 200 år. Hur ska det då gå med sushin i framtiden om fisken utanför Japan blir oätlig?

Göran Bryntse expert i Strålsäkerhetsutredningen, SOU 2011:18

Varför är kärnkraftverket en icke-fråga?

Foto: Parempaa Virtaa / Public Domain

Kärnkraftverket på den låglänta udden Hanhikivi skulle vid normal drift medföra storskalig negativ påverkan på ekosystemet.

Öppet brev till Havs- och vattenmyndigheten

Bottenviken, Östersjöns nordligaste havsområde, är ett unikt och värdefullt innanhav med ett mycket sårbart ekosystem som Sverige och Finland har gemensamt ansvar för.

Det finsk-ryska kärnkraftverket, som planeras på den låglänta udden Hanhikivi i Pyhäjoki på finska sidan Bottenviken skulle vid normal drift medföra storskalig negativ påverkan på ekosystemet. Vad en större olycka skulle kunna innebära kan vi inte ens tänka oss. Men varför är detta en icke-fråga för svenska myndigheter?

Nyligen beslutade Vattendelegationen om nytt Åtgärdsprogram och ny förvaltningsplan för Bottenvikens vattendistrikt. I dagsläget når inget kustvatten upp till en godtagbar kvalitet. I planen nämns ingenting om effekterna av det planerade kärnkraftverket som ytterligare skulle försämra kvaliteten på vattnet.

Havs- och vattenmyndigheten har tagit fram ett utkast till statlig Havsplan för Bottniska viken där Bottenviken ingår längst i norr. Här nämns ingenting om de långt framskridna finska pla-

nerna på ett kärnkraftverk som kan förändra den miljömässiga utvecklingen av svenskt vatten.

I Havs- och vattenmyndighetens yttrande i samrådet om projektets MKB belyses bland annat befarade problem på grund av dumpning av mudermassor och att kylvattnet kan få gränsöverskridande konsekvenser vilket kan påverka lekvandringen av fisk upp i svenska och svensk-finska älvar. Varför finns inget om detta med i Havsplanen?

I utkastet till Havsplan finns inget om att forskningen visar att klimatförändringarna, med höjda temperaturer och ökad nederbörd, riskerar att få stora konsekvenser för Bottenviken med brunare vatten, mer bakterietillväxt, minskad växtplanktonproduktion, mindre fisk och ytterligare tillförsel av organiska miljögifter. Här finns inget om hur klimatförändringarnas förväntade miljöpåverkan, adderat med den planerade miljöstress som följer med ett kärnkraftverk, kommer att påverka Bottenviken.

Det finns en stark opinion i Sverige mot kärnkraftverket. Detta har visat sig i samråden enligt Esbokonventionen där

kommuner, myndigheter, organisationer och allmänhet framfört många kritiska synpunkter. Men då Esbokonventionen bara är en informationskanal så har Finlands regering inte alls brytt sig om de svenska synpunkterna.

Tretton Norrlandskommuner har tagit avstånd från kärnkraftsbygget. Det är Övertorneå, Överkalix, Kalix, Boden, Piteå, Robertsfors och Sundsvall som tagit beslut i kommunfullmäktige. I Skellefteå, Härnösand, Kramfors, Timrå och Örnsköldsvik har de styrande politiska partierna i kommunerna tillsammans tagit ställning och skickat skrivelser till Finlands regering. Nyligen har Umeå kommun uttryckt sin oro och avråder från att placera ett slutförvar i närheten av Pyhäjoki, och anser att man i första hand bör överväga annan energiproduktion.

Mängder av organisationer har tagit ställning mot kärnkraftsbygget och tiotusentals människor har skrivit sina namn i de namninsamlingar som pågår för att stoppa kärnkraftverket i Pyhäjoki. Än är det inte för sent – vi måste stoppa kärnkraftverket i Pyhäjoki!

Lena Lagerstam,
Kärnkraftsfritt Bottenviken

Foto: Bertt Selberg

Köp våra fina produkter!

Förutom de klassiska t-tröjorna har vi långärmade svarta tröjor med litet solmärke, muggar, dekal, solknappar, tygmärken och klistermärken. Tygkassen och tröjorna är både ekologiska och rättvisemärkta.

Om du bor i Stockholm med omgivning kan du kontakta kansliet på 08-84 14 90 så kan du köpa där. Annars beställer du på mejlen eller med brev. Se adresser i Våra kontaktuppgifter på första sidan av Medsols.

Mer information och varor finns på www.folkkampanjen.se

Några prisexempel:

Tygkasse med solmärke 100 kr
Små pins med enbart sol 20 kr
Klassisk soltröja, vit t-shirt 165 kr
Långärmad svart tröja 295 kr
Muggar, mörkblå eller beige, i stengods 85 kr styck

Bindande förbud mot atomvapen på gång

■ "År 1957 undertecknade mer än 95 000 personer en svensk namninsamling mot kärnvapen, som lämnades till statsminister Tage Erlander i början av 1958. Ännu på 1950-talet önskade många, att Sverige skulle ha kärnvapen. Just 1957 visade en opinionsundersökning, att det var flera ja-röster än nej-röster till en svensk atombomb. Men några fredskämpar bildade Aktionsgruppen mot svensk atombomb, som under några år gav ut en informerande tidning. De lyckades vända opinionen. Under 1960-talet blev det allt färre röster för svenska kärnvapen. Nu, år 2017, finns det emellertid många kärnvapen i världen. Vi väntar på det nödvändiga förbudet mot alla kärnvapen, ett förbud under internationell kontroll." Så skrev freds- och miljöaktivisten Thorild Dahlgren i en debattartikel den 6 februari i år.

ICAN (Internationella kampanjen för avskaffandet av atomvapen) meddelar: FN sammankallar till förhandlingar som ska leda till rättsligt bindande atomvapenförbud. Förbudet ska leda till att atomvapen elimineras helt. Förhandlingarna äger rum i New York 27-31/3 och 15/6-7/7 2017. Regeringar, internationella organisationer och representanter för det civila samhället kommer att delta. Är målet nu inom räckhåll?

Susanne Gerstenberg

Flamanville i Frankrike – reaktor 1 ur drift

■ Den 9 februari klockan 9.30 hände det: I den franska kärnkraftanläggningen Flamanville, Normandie, exploderade någon ventilator i maskinrummet som ligger i en icke-radioaktiv zon till reaktor 1. Eld bröt ut, och reaktor 1 nödstoppades klockan 9.47 skriver tidningen Ouest France (10/2). Fem personer rökskadades men är i säkerhet. Reaktorn är fortfarande igång till 30 procent men utan att vara kopplad till elnätet. Själva händelsen visar att ventilatorernas service på Frankrikes åldrande reaktorer är undermåliga över lag, skriver anti-kärnkraftsrörelsen Sortir du nucléaire i ett pressmeddelande (9/2).

Och: Ett snabbstopp ställer alltid till med problem i och med att den enorma värmeproduktionen plötsligen måste avledas. Sådant är inte utan risk för en reaktor som redan lider av ålderskrämpor.

Avstängningen av reaktor 1 kommer dock inte att vara långvarigt, meddelar Flamanvilles ledning. Reaktorn beräknas vara i drift igen efter den 19 februari. Anläggningens reaktor 2 berörs inte av incidenten. En tredje reaktor är under byggnation. Dess byggarbeten är drabbade av ständiga förseningar och ökade kostnader, rapporterar Ouest France. Flamanville 3 är av samma EPR-typ som finska Olkiluoto 3, som även den är försenad och drabbas av ständigt stigande kostnader.

Susanne Gerstenberg

Information för dig som vill bli månadsgivare med autogiro!

Nyhet! Du har nu möjlighet att bli månadsgivare med autogiro. OBS! Medlemskap ingår när du är månadsgivare. Månadsgivare med autogiro innebär att vi kommer överens om att ett belopp som du bestämmer dras automatiskt från ditt konto varje månad. Vilket förenklar för dig och för oss.

Du kan när som helst avsluta ditt autogiro genom att meddela oss. För att bli månadsgivare har du två alternativ: postgiroblankett eller via din internetbank.

1. Postgiroblankett

- Kryssa i att du vill bli månadsgivare på postgiroblanketten.
- Ringa in det belopp som du vill ge varje månad.
- Gör din första inbetalning med det belopp du har valt.
- Glöm ej att fylla i namn och postadress i rutan för avsändare. När vi har fått den första inbetalningen kommer vi att skicka dig ett formulär för godkännande av autogiro som du kan fylla i och skicka tillbaka till oss. Då kommer autogiro att bli aktivt och beloppet du valt dras automatiskt varje månad.

2. Internetbank

- Välj det belopp som du vill ge varje månad och gör din första inbetalning manuellt.
- Ange månadsgivare och det belopp du vill ge varje månad i rutan "meddelande till betalningsmottagare". OBS! Du behöver ej ange namn och adress, det får vi automatiskt. När vi har fått den första inbetalningen kommer vi att skicka dig ett formulär för godkännande av autogiro som du kan fylla i och skicka tillbaka till oss. Då kommer autogiro att bli aktivt och beloppet du valt dras automatiskt varje månad.

Har du frågor om autogiro, ring kansliet: 08-84 14 90.

Gunilla Hansson,
kassör i Folkkampanjen mot Kärnkraft-Kärnvapen